

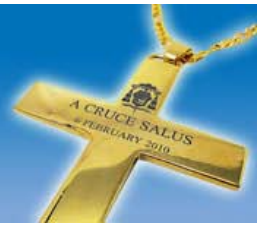
วันสมโภชพระคริสตสมภพ ค.ศ. 2012 (มิสซาเที่ยงคืน)

(วันจันทร์ที่ 24 ธันวาคม ค.ศ. 2012)

พี่น้องที่รักสัญลักษณ์ที่สำคัญอันหนึ่งของวันคริสต์มาสคือ ถ้าพระกุมาร สำหรับผู้มีความเชื่อถ้าพระกุมารถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางการฉลองวันคริสต์มาส หลายวัดและหลายครอบครัวได้ทำถ้าพระกุมารตั้งแต่เริ่มต้นเทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า แม้ว่าจะเป็นถ้าที่ว่างเปล่าก็ตาม จากนั้นที่ละเล็กที่ละน้อยพวกเขาก็เริ่มใส่แม่พระและนักบุญโยเซฟ ถัดมาก็ใส่คนเลี้ยงแกะและสัตว์ต่างๆ และสุดท้ายในคืนวันก่อนคริสต์มาสพวกเขาก็บรรจงวางพระกุมารเยซูเจ้าลงบนรางหญ้าด้วยความเคารพ

ถ้าพระกุมารมีความหมายเพราะความเชื่อ ลองจินตนาการดูซิว่าวันคริสต์มาสของเราจะเป็นอย่างไร ถ้าปราศจากความเชื่อ แน่نون เราคงจะไม่รู้จักพระเจ้าและความรักยิ่งใหญ่ของพระองค์ ถ้าปราศจากความเชื่อบุคคลแรกที่จะต้องออกจากถ้าพระกุมารคงจะเป็นพระเยซูเจ้าพระองค์เอง ทั้งนี้ก็เพราะว่าเราไม่มีเหตุผลใดๆ ที่จะต้องใส่ใจทารกน้อยชาวยิวที่เกิดมาบนโลกนี้อย่างยากจนและขัดสนเมื่อสองพันกว่าปีที่แล้ว

ถัดมาบุคคลที่ต้องออกไปคือแม่พระ สำหรับเราถ้าปราศจากความเชื่อ แม่พระคงเป็นเพียงหญิงสาวชาวยิวธรรมดาคนหนึ่งที่ไม่มีความรู้จักมากนัก มีชีวิตอยู่และตายเหมือนหญิงสาวชาวยิวคนอื่นๆ ในหมู่บ้านของพระนาง เราคงไม่รู้จักพระนางและรักพระนางในฐานะมารดาของพระเจ้าและมารดาของเราแต่ละคน พระนางคงไม่ได้เป็นองค์อุปถัมภ์ของอาสนวิหารแห่งนี้เหมือนทุกวันนี้ แน่نون นักบุญโยเซฟต้องออกไปด้วยเช่นกัน เพราะถ้าปราศจากความเชื่อเราคงไม่เข้าใจและชื่นชมความสุภาพถ่อมตนและสัมพันธ์ภาพที่งดงามระหว่างท่านกับแม่พระและพระเยซูเจ้า เราคงไม่เคารพและให้เกียรติท่านในฐานะองค์อุปถัมภ์ของพระศาสนจักรและผู้ใช้แรงงานทั้งหลาย ยิ่งกว่านั้น เราคงไม่ใส่ใจบรรดาคนเลี้ยงแกะด้วยเช่นกัน พวกเขาคงพาฝูงแกะที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนกลับไปยังท้องทุ่ง และฝูงสัตว์ของพวกเขาก็คงจะพากันเดินหาสถานที่อบอุ่นเพื่อพักผ่อนในค่ำคืนที่หนาวเย็น และสุดท้ายเราแต่ละคนก็ต้องออกไปด้วยเหมือนกัน ปราศจากความเชื่อ ความมืดมิดแห่งบาปและความตายจะเข้ามาครอบงำชีวิตของเราและเราคงไม่ต่างจากกษัตริย์เฮโรดผู้ชั่วร้ายซึ่งพยายามหาทางที่จะฆ่าพระกุมารเยซูเจ้า ปราศจากความเชื่อชีวิตทั้งครบของเราคงแตกต่างจากสภาพที่เราเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ทางขณะที่ใช้ตรึงพระเยซูเจ้าคงจะเป็นเครื่องหมายแห่งความพ่ายแพ้และความล้มเหลว และพระดำรัสต่างๆ ที่พระเยซูเจ้าตรัสกับประชาชนและบรรดาศิษย์ของพระองค์คงไม่มีความหมายมากมายนักและคงไม่ต่างจาก

ถ้อยคำที่ออกมาจากการรำพึงไตร่ตรองพระคัมภีร์ของบรรดารับบีชาวยิวและบรรดาประกาศกที่ไม่มีใคร
รู้จัก และปราศจากความเชื่อเราคงไม่มีพระศาสนจักร ไม่มีศีลมหาสนิท ไม่มีอาสนวิหารหลังนี้ ไม่ได้มา
รวมกันในคำคัมภีร์นี้ และที่สำคัญเราคงไม่มีความหวังที่จะได้รับชีวิตนิรันดร์เลย

แต่ความจริงก็คือว่าพระเยซูเจ้าได้เสด็จมาในโลกนี้เพื่อความรอดพ้นของเรา พระองค์ได้ทรง
รักษาความมืดบอดฝ่ายจิตของเราและประทานความเชื่อซึ่งเป็นพระพรที่ยิ่งใหญ่แก่เรา นี่คือเหตุผล
ประการหนึ่งที่ทำให้เราต้องประดับประดาวัตต์ ต้นคริสต์มาส และสถานที่สำคัญต่างๆ ด้วยดวงไฟ
ระยิบระยับเพื่อให้เกิดแสงสว่างเจิดจ้าทั่วไป แสงสว่างเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ของความเชื่อของเราทุกคน
เช่นเดียวกันเปลวไฟจากเทียนที่เราจุดเพิ่มขึ้นทีละเล่มในแต่ละสัปดาห์ระหว่างเทศกาลเตรียมเสด็จพระ
คริสตเจ้าเป็นเครื่องหมายแห่งความเชื่อที่นำทางเราและส่องสว่างจิตใจของเราให้เข้าใจความหมายที่
แท้จริงของวันคริสต์มาส

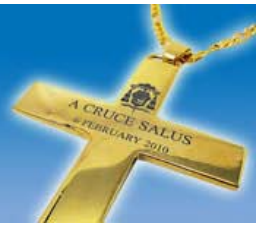
เมื่อประกาศกอิสยาห์ทำนายถึงอนาคตที่สุกใสของชาวอิสราเอล ซึ่งเป็นอนาคตที่เราทุกคนมี
ส่วนร่วมด้วยเช่นเดียวกัน ท่านได้เน้นถึงแสงสว่าง ท่านบอกว่า **“ประชากรที่เดินอยู่ในความมืดแล
เห็นความสว่างยิ่งใหญ่ บรรดาผู้อาศัยในแผ่นดินมืดมิด ความสว่างส่องแสงมาเหนือเขา”** (อิสยา
9:1) เราทุกคนเป็นส่วนหนึ่งประชากรที่ท่านพูดถึงด้วย เมื่อเรารับศีลล้างบาป พระสงฆ์ผู้ประกอบพิธี
มอบเทียนแก่เราและพูดว่า **“จงรับแสงสว่างของพระคริสตเจ้า”** แสงสว่างดังกล่าวนี้เป็นสัญลักษณ์
แห่งความเชื่อซึ่งทำให้ชีวิตของเราเปลี่ยนไปจากเดิมและแตกต่างจากคนอื่นที่ไม่มีความเชื่อ

ปรกติแล้วเราจะให้ของขวัญแก่กันและกันในวันคริสต์มาส ซึ่งเป็นการเลียนแบบพระเจ้าพระบิดา
ผู้ทรงประทานพระบุตรสุดที่รักของพระองค์ให้เป็นของขวัญชิ้นแรกแก่เรา อย่างไรก็ตาม พระบุตรของ
พระเจ้าองค์นี้จะไม่เป็นของขวัญที่ล้ำค่าสำหรับเรา ถ้าเราไม่เปิดดวงใจต้อนรับพระองค์ด้วยความรักและ
ความกตัญญู ซึ่งมีแต่เพียงความเชื่อเท่านั้นที่จะสามารถช่วยเราให้ทำสิ่งนี้ได้

พี่น้องที่รัก สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ได้ทรงประกาศให้ช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 11
ตุลาคม ค.ศ. 2012 ถึงวันที่ 24 พฤศจิกายน ค.ศ. 2013 เป็น **“ปีแห่งความเชื่อ”** เพื่อเปิดโอกาสให้เรา
ทุกคนได้ทำการรื้อฟื้นความเชื่อของตนให้ร้อนรนมากยิ่งขึ้นต่อพระคริสตเจ้า พระผู้ไถ่แต่พระองค์เดียว
ของโลก พระองค์ทรงย้ำว่าพื้นฐานความเชื่อของเราคือ การพบปะกับพระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระ
ชนมชีพ ประสบการณ์อันนี้แหละจะช่วยเราให้มีความชื่นชมยินดีที่ได้เป็นศิษย์ของพระองค์ ฟังคิดว่าวัน
คริสต์มาสเป็นโอกาสดีที่เราจะได้พบปะแบบส่วนตัวกับพระคริสตเจ้าผู้เสด็จมาหาเราในรูปกุมารน้อยผู้
หนึ่งและสร้างความสัมพันธ์กับพระองค์ให้มั่นคงเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น หลังจากสี่สัปดาห์ของการเตรียม

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

ต้อนรับพระองค์ เวลานี้เราพร้อมที่จะพบกับพระองค์และรับพระองค์ให้เข้ามาบังเกิดในดวงใจของเราแล้วหรือยัง? จำไว้เสมอว่าวันคริสต์มาสจะมีความหมายอย่างแท้จริงสำหรับเราก็คือเมื่อเรามีความเชื่อในพระคริสตเจ้า พระผู้ไถ่แต่เพียงพระองค์เดียวของเราเท่านั้น ความเชื่อนี้แหละจะช่วยเปิดตาของเราให้มองเห็นพระองค์ เปิดสติปัญญาของเราให้เข้าใจความหมายของการเสด็จมาของพระองค์ และเปิดใจของเราให้พระองค์เข้ามาเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา ผลที่ตามมาคือเราจะได้สัมผัสความรัก ความยินดี และสันติสุขที่แท้จริงซึ่งมีแต่พระองค์คนเดียวเท่านั้นที่สามารถให้เราได้ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**